

Specvlvm || Vitae aulicae

Schopper, Hartmann

Francof. Ad Moen., 1584

VD16 R 1015

Capvt VIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70432](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70432)

verò à quibus fidelitas & honoris quædam
constantia proficiscitur, nunquam se segregant,
etiam si eorum ex consuetudine paulò
minorem, aut nullum fructum percipiāt, hoc
solo contenti, quod talium fidem, & magna-
nimitatem honorificam experiantur.

CAPUT VIII.

ARGUMENTVM.

Ecce per infidam vulpem deducitur Ursus,
Vrrapiat dulci condita mella fauo.
Ipse sed hospitij vincis religatus iniqui
In gemit, & captus vincula sera & det.
Sic hodie tum mellalegunt pleriq; sub aulis,
Mortiferam lingunt felis amaritiem. "

Cum noctis erent tempora,
Et astracælo spargerent.
Effeq; certus Reinike,
Quod fissam membr; languidus
Thorodeditset Rusfeil,
Dulci-

50 DE ASTVT. VVL.

Dulciq; somno corporis
Leuaret artu. debiles.

Fores sedante rustici,

Qui perco ebat strenue

Artem fabri lignarij.

Quercus racebat ardua

Nondum tamen securibus

Vbiq; fissis ferreis.

Cuncos adhuc ahencos

Fixos tenebat mordicis.

Ut ista vidit Reinike,

Hortatur & sum taliter.

Bruno quid obstat amplius.

Accurre velox, & vola:

Plus mellis huius arboris

Sit modus fissuralata continet:

in rebus, quam fas sit ulli credere.

sint certi Tu mellat ambe dulcia,

denique finis, Audacter imponens caput

ultra citra- Sed plurane voraueris,

que nequit Venter tuus quim digerat,

consistere Edendo nam fastidium,

verum. Et concitabis nauseum,

Dolebit aliuss in super

Et sordide laxabitur,

Rumpetur aut voragine,

Respondet & sus horridus,

Amice nunquid Reinike

Voraciorem neminem

Stultitia Brunone credi qui modum

gloratio. In rebus atq; singulis

Observo continetiam.

Sic

Rustefeil
faber li-
gnarius.

L.

Sic Ursus indignissima
Se fraude passus decipi:
Rimas in altas arboris
Pedes priores inculit,
Auresq; mella Ruste feilis
Fumantena so quiritans.

Tunc cogitabat Reinike,
Nunc Urse mella Rustice
Gustabu: impissimi,
Cuneosq; fixos arbore
Pedum mouebat viribus,
Et extrahebat: Fortiter
Diffissa quercus clauditur,
Ursusq; caput detinet,
In vinculis artissimi.
Nihil inuabat asperis
Cum iungis conuicio
Brunonis erga Reiniken,
Nec robur ingens corporis
Hunc liberare carcere
Valebat, aut custodia.
Tendebat is virilibus
Pro partibus perrumpere,
Quercusq; rimas scandere,
Et plorat alto murmure,
Strepens ad uncis vnguibus,
Rauciq; voce gutturus:
Instare lethum cogitat,
Salutis Espe decidit.
Quod audiens in horro,
Colonus audax Ruste feilis
Armatus Espe securiger

II.
Stulta cre-
duli as, &
Ursi securi-
tas.

Astutia Re-
nikes.

Captus est
habet.

Ac.

§2 DE ASTVT. VVL P.

Accurrit, & rsum conspicit.
Tunc hospitem mordacibus
Redens petit conuicijs
Versutus & rsum Reinike.
Ironia. Bruno salutis immemor,
Nedulibus cibarijs,
Et melle te sic repleas:
Ne forti rumpas viscera:
Satis ne melle dulcis
Videntur huius Ruste feijs?
En appropinquat oxyus,
Fructum daturus optimum
Pro melle, pro conuicio.
His lusit & rsum cum satia,
Et pluribus conuicijs
Acutus ille Reinike,
Aulam profectus ad suam
Sese dolosus occulit.

DVO HOC IN CAPITE NOBIS
notatissima esse debeant.

I.
Conuersa-
gio malorū
corrumpit
bonos mo-
res.

Q Vodiis, qui ex animi sententia viuere, &
Omnium periculorum expertes esse con-
tendunt, cum malis nullum omnino com-
mercium habendum sit, qui autem talibus
sese addiderint socios, isti ignominiis plen-
que grauissimis afficiuntur, quod & Prophe-
ta David testatur, cum bonis, inquit, bonus
eris, cum peruersis, peruerteris. Qui consor-
tio prudentum & electorum ytitur, sapiens
& ele-

& electus euadit. Quare nisi cum bonis & fi- *Cum quib.*
delibus ineunda est societas. *habenda*

Quod eum acutum & prouidū esse opor- *sit consue-*
teat, qui fallacium & veteratorum astutias *tudo.*
effugere velit. Quibus non dextrè intellectis, *II.*
improutis & repentinis periculis, facile ho-
mo insulsus inuoluitur, è quibus non absque
dedecore, aut infamia emergere queat. Nam *Nimia* fa-
qui se obscūris genere, aut infimæ consociat *miliaritas*
multitudini, etiam si ipse met in res malas aut *vbiq;* parit
pestiferas animum non intendat, tamen vix *contempnit*
summa cum industria sine vitæ opprobrio
euadere poterit. Cuius rei præter alia infinita
exempla breuitatis causa omissa, ab autore
documentum per vrsi credulitatem dissolu-
tam proponitur: ut intelligamus, neruos atq;
artus esse sapientiæ, non temerè credere.

CAPVT IX.

ARGVMNTVM.

Captus ab Agricolis miserè tractatur inquis
Extremam plagis ursus ad Gsq; necem.
Vixq; fugacelerisibi consulit, atq; cruento
Vulnere vicinas sancus intrat aquas.

VT videt ursum Rusteifil
Non vincula posse rumpere:
Mox conuocabat ebrios,
Sed è tabernaculo rusticos.
Adeste, dicit ad meam
Ligatus ursus ianuam,

Rusteifil
ebrios con-
gregat ru-
sticos.

D

Abire